

М'ятний сон-настій

Оксана Радушинська

М'ятний сон-настій,
смаку самоти
Пиля на зорі
й омивала рану.
Падали слова
в росяні стежки,
Падали й цвіли
терпким квітом рано.

За чужим теплом
босою ішла,
У чужих очах
зіркою світилась.
Та згорів вогонь.
Теплиться зола
Й м'ятою лише
поле розстелилось.

Задивилась даль
в очі пустоти,
Прочитала в них,
що забути мушу.
М'ятний сон-настій,
смаку самоти,
Може, ще гірчить,
та не палить душу...